

til hynderlig at indskrænke det hele Apparat, og Administrationsudgiften vilde for de tilbageblivende Forsikringer neppe blive under 3 à 3½ Ore pr. 100 Kr., hvad der ogsaa stemmer med, at Administrationsudgiften rigtigt beregnet for mindre Bygningsforsikringer over større Dele af Landet bliver c. 1 Ore pr. 100 Kr. Omvendt vilde Udgiften kunne gaa betydeligt ned, hvis de smaa Forsikringer bleve udfstadte.

Det vil heraf være klart, at de mindre Forsikringer ved at være i en Forening sammen med de store og Fabrikker, have en aarlig Besparelse paa deres Kontingent af c. 1½ Ore, og hvis det skulde bevises, at de mindre Forsikringer have haft Skade af Fællesskabet med de store, maatte det godtgjøres, at de betale over 1 à 1½ Ore for meget pr. 100 Kr., thi i modsat Tilfælde vilde de ikke have givet Dækning, hvis de ikke havde været i Fællesskabet. Det turde være paa sin Plads her at gjøre opmærksom paa, at det Anførte viser, at det er urigtigt, naar man i de senere Aar fra forskjellige Sider har søgt at udbrede den Anskuelse, at det er til Skade for de Smaa at være i Brandforsikringsforening med de Store, og det er ikke blot paa Administrationens, men paa alle Omraader, at denne Opfattelse er urigtig. Naar blot hver Forsikring betaler den Præmie, der passer for dens Størrelse og Brandfarlighed, ere forskjelligartede Forsikringer i samme Forening netop en Fordel. Et praktisk Bevis herfor er, at Aktieselskaber, der ville tjene Penge ved Brandforsikring, netop arbeide paa at samle forskjelligartede Forsikringer, og Forklaringen herpaa have i den Erfaring, at Brandskadetabene falde paa Omgang paa Bygninger med forskjelligartet Anvendelse, og at paa samme Tid som enkelte Arter ere uheldige, ere andre heldige. I det enkelte Aar giver den heldige Art et Overflud, som tjener til at dække Tabet paa den uheldige Art, og Forholdet imellem Indtægt og Udgift fordeler sig nogenlunde ligeligt fra det ene Aar til det andet. At Bygningsforsikringerne i vore Landdistrikter have skillet sig saa uheldigt i de senere Aar, er kun foranlediget af det Uheld, at i de senere Aar brænde de store og smaa Landbrugsforsikringer lige stærkt; men naar Mlemperne derved for Landbygningernes almindelige Brandforsikrings Vedkommende først have viist sig i det forløbne Aar, hidrører dette fra, at det i nogle Aar fortrinsvis alene var de smaa Landbrugsforsikringer, der bleve truffet af Brandepidemien.

Tariferne.

Hoslagt følge de Tarifer, der have været bragt i Anvendelse i Landbygningernes Brandforsikring siden 1ste April 1858:

fra 1ste April til 30te September 1858 (½ Aar)	Bilag 2.
— 1ste Oktober 1858 til 31te Marts 1869	— 3.
— 1ste April 1869 til 31te Marts 1874	— 4.
— 1ste April 1874 til 31te Marts 1883	— 5. (fra de ved Møntforandringen foretagne Ændringer kan bortses).
— 1ste April 1883 til 30te September 1887	— 6. (fra nogle Ændringer for Fabrikkerne kan bortses).
Ændringer til do. paa Landbrugsbygningerne.	
— 1ste Oktober 1887	— 7.

Som foran bemærket, kan der foreløbigt for Tiden før 1ste April 1874 kun angives Gjennemsnittet for de enkelte Klasser. Ved de fra 1ste April 1858 til 31te Marts 1869 gjældende 2 Tarifer var, som det vil ses, Forsikringerne stærkt specificerede ud efter Størrelsen, hvilket senere er forladt, og for bedre Oversigts Skyld ved Sammenligningen imellem de forskjellige Tarisperioder ere Landbrugsforsikringerne slaaede sammen i Grupper under og over 16,000 Kr., ligesom alle Fabrikker og med dem ligestillede Forsikringer ere slaaede sammen.